

Sygn. akt VIII Pz 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Małgorzata Andrzejewska

SSO Grzegorz Tyrka (spr.)

po rozpoznaniu sprawy w dniu 11 kwietnia 2016 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie A. F.

przeciwko (...) Ośrodkowi (...) w G.

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda A. F.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 grudnia 2015 r. sygn. akt VI P 1112/15

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

(-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII Pz 14/16

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2015 roku przewodniczący w Sądzie Rejonowym wG. zarządził zwrot pozwu.

W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia wskazano, że zarządzeniem przewodniczącego z dnia 8 października 2015 roku wezwano powoda do usunięcia braków formalnych pozwu przez podanie numeru PESEL powoda, oznaczenie strony pozwanej, podania żądania (tj. uznania wypowiedzenia umowy o pracę o pracę za bezskuteczne lub odszkodowania) oraz wartości przedmiotu sporu w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. Powód odebrał zarządzenie w sposób zastępczy w dniu 6 listopada 2015 roku, ale dotychczas nie usunął braków pozwu.

Przewodniczący w Sądzie Rejonowym w G. stwierdził, iż powód nie wykonał nałożonego na niego zobowiązania, zaś określony ku temu termin bezskutecznie upłynął. W związku z tym, na podstawie art. 130 § 1 i § 2 k.p.c. przewodniczący zwrócił powodowi pozew.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł powód podnosząc, że zarządzenie wzywające go do usunięcia braków formalnych pozwu nie zostało mu skutecznie doręczone, albowiem pomimo doręczenia zastępczego, nie otrzymał ani

zarządzenia, ani awizo od doręczyciela. W dalszej części zażalenia powód uzupełnił braki, do usunięcia których został zobowiązany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne.

Stosownie do art. 130 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek nie zachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Zgodnie z treścią art. 467 § 1 k.p.c., niezwłocznie po wniesieniu sprawy z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, przewodniczący lub wyznaczony przez niego sędzia dokonuje wstępnego badania odwołania. Zakres przedmiotowy owego wstępnego badania określa § 2 wskazanego wyżej przepisu, który stanowi, że wstępne badanie sprawy polega na ustaleniu, czy pismo wszczynające postępowanie sądowe spełnia niezbędne wymagania, pozwalające nadać mu dalszy bieg oraz na podjęciu czynności umożliwiających rozstrzygnięcie sprawy na pierwszym posiedzeniu. § 3 stanowi, że przewodniczący wzywa do usunięcia braków formalnych pisma tylko wówczas, gdy braki te nie dadzą się usunąć w toku czynności wyjaśniających.

Sąd Okręgowy wskazuje, że wstępne badanie sprawy polega na lekturze pozwu i jego załączników w celu ustalenia czy droga sądowa jest dopuszczalna, czy pozew spełnia wszystkie wymogi formalne oraz czy zachodzą przesłanki właściwości rzeczowej i miejscowej sądu. W wyniku tego badania dokonywana jest ocena, które braki formalne pisma wszczynającego postępowanie sądowe dadzą się usunąć w trakcie czynności wyjaśniających sądu, o których mowa w art. 468 k.p.c. (nietamujące postępowania), a które wymagają wezwania do ich uzupełnienia. Oznacza to, że istnieją takie braki formalne pozwu, których usunięcie winno nastąpić w trybie wezwania do uzupełnienia braków formalnych (art. 130 § 1 k.p.c.), a nie w trybie czynności wyjaśniających. Przede wszystkim powoda wzywa się do uzupełnienia takich braków formalnych pozwu, które mają istotne znaczenie dla dalszego toku sprawy, np. brak podpisu pozwu, brak numeru PESEL, brak żądania, brak oznaczenia strony pozwanej, brak podpisu na pozwie, brak pełnomocnictwa. Natomiast braki formalne, tj. brak dokładnego określenia żądania czy brak dokładnego przytoczenia okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie – jeżeli wystąpią, mogą podlegać uzupełnieniu na drodze czynności wyjaśniających.

Przewodniczący prawidłowo wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu w zakresie numeru PESEL, wskazania żądania oraz wartości przedmiotu sporu. Natomiast oznaczenie strony pozwanej wynikało z załączonego do pozwu pisma zawierającego oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia.

Należy wyjaśnić, iż przepis art. 139 § 1 k.p.c. reguluje doręczanie pism sądowych – w razie niemożności dokonania doręczenia właściwego - w drodze awizowania, które polega na złożeniu pisma w urzędzie pocztowym i umieszczeniu zawiadomienia o tym dwukrotnie w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Doręczenie zastępcze ma to znaczenie, że pismo uznaje się za doręczone tak, jakby trafiło do rąk adresata (tzw. fikcja doręczenia). Podstawowym warunkiem skuteczności takiego zastępczego doręczenia jest, aby adresat mieszkał istotnie pod wskazanym adresem. Dwukrotne wysłanie i awizowanie przesyłki stanowi spełnienie wymagania skuteczności doręczenia określonego w art. 139 § 1 k.p.c., datą zaś doręczenia pisma sądowego w wypadku przewidzianym w art. 139 § 1 k.p.c. jest data, w której upłynął termin do odbioru złożonego pisma w oddawczym urzędzie pocztowym, jeżeli przed upływem tego terminu adresat nie zgłosił się po odbiór – postanowienie Sądu Apelacyjnego w S. z dnia 26 maja 2008 roku, w sprawie III APa 19/07.

Należy podnieść, że pismo będące potwierdzeniem odbioru jest dokumentem urzędowym korzystającym z domniemania prawdziwości (art. 244 k.p.c.). Domniemanie takie może zostać oczywiście obalone, ale nie przez samo

zaprzeczenie jego treści, lecz strona zaprzeczająca powinna swoje zarzuty udowodnić, zgodnie z treścią art. 252 k.p.c. – postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 kwietnia 2009 roku, w sprawie IV CZ 31/09, opublikowane LEX nr 738364; z dnia 15 listopada 2002 roku, w sprawie V CZ 140/02, opublikowane w LEX nr 57239; z dnia 28 kwietnia 2004 roku, w sprawie V CZ 33/04, opublikowane LEX nr 585912; z dnia 17 października 2001 roku, w sprawie III CZ 84/01, opublikowane w LEX nr 558605; z dnia 8 czerwca 2000 roku, w sprawie V CZ 44/00, opublikowane LEX nr 1221159).

Kształt tego sposobu doręczenia określa nie tylko przytoczony przepis, ale szczegółowo także rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 roku w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2010 r. Nr 190, poz. 1277 ze zm.) określające reguły, którymi powinien kierować się listonosz i odpowiedni operator pocztowy, gdy zachodzi sytuacja przewidziana w art. 139 § 1 k.p.c.

Zgodnie z § 13a ust. 3 w/w rozporządzenia w elektronicznym formularzu potwierdzenia odbioru umieszcza się wszelkie wpisy, adnotacje i zaznaczenia, które zgodnie z rozporządzeniem podlegają umieszczeniu na formularzu potwierdzenia odbioru oraz na stronie adresowej przesyłki. Odcisku datownika nie umieszcza się. Doręczający składa podpis w sposób określony w § 13c ust. 2.

Na elektronicznym potwierdzeniu odbioru nie ma podpisu doręczającego (k. 8), co oznacza, że nie zostały spełnione wszystkie wymagania określone prawem. Nie wiadomo, kto próbował doręczyć pismo sądowe powodowi, a tym samym czy zostało sporządzone i pozostawione zawiadomienie dla powoda o pozostawieniu przesyłki w placówce pocztowa operatora. Zatem nie można uznać, że pismo sądowe zostało powodowi prawidłowo doręczone.

Należy przyjąć, że pierwszym pismem sądowym, z którego powód dowiedział się o brakach formalnych pozwu, było zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w G. z dnia 3 grudnia 2015 roku o zwrocie pozwu. Pismo to powód odebrał dnia 28 grudnia 2015 roku i w terminie, składając zażalenie, uzupełnił braki formalne pozwu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone zarządzenie na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c.

(-)SSO Małgorzata Andrzejewska (-)SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka